Lu Lina o volbách: Pragmatik versus fanatici

- CZ24 News | 29. září 2021

ČESKO: Každá volební kampaň je pro myslícího člověka už tradičně utrpení. Které příliš nezmírňuje ani jeho poznání, že je zjevně cílena především na nemyslící.

A volební kampaně se zpravidla točí kolem volebních témat. Teoreticky a také logicky by to sice měla být témata, která považují za důležitá voliči, nicméně velice často jde o témata, která považují za důležitá politici. Vzájemný poměr těchto témat přitom nejlépe vystihuje příměr *nebe a dudy*. Tento rozpor popírající kromě logiky i základní princip zastupitelské demokracie plyne z prostého faktu, že politici nyní evropsky dominujícího typu – takzvaní *demokraté* – považují sami sebe za bytosti vyšší až osvícené a voliče za imbecily neschopné samostatného úsudku.

Proto je letošní volební kampaň stran jenž mají reálnou šanci vystřídat ANOfert opět postavena primárně na notně zvětralém antibabišismu, který už vzrušuje jenom je, místo aby reflektovala skutečné problémy: *SPOLU dáme Česko dohromady!* (Poté, co ho Babiš zničil) *Vraťme zemi budoucnost!* (Poté, co ji Babiš ukradl).

Jiné problémy zřejmě, alespoň podle koalic SPOLU a PIRSTAN, zjevně nemáme. Všechno je super, nic zvláštního se neděje, máme se výborně a když zvolíme Fialu nastane konečně ráj na zemi.

Ano, Babiš je problém a zemi by skutečně velice prospělo, kdyby konečně zmizel v propadlišti dějin. Ovšem toto platí pouze při naplnění dvou základních předpokladů:

1. Země nemá a hlavně už brzy nebude mít daleko větší problémy než je jenom oligarcha premiér
2. Ti, kteří by ho teoreticky mohli nahradit nejsou stejní, případně ještě větší kokoti než on

Což stoprocentně platí pro naši situaci:

1. Bezpáteřný dotační oligarcha premiérem je maličkost ve srovnání s tím, co se děje a hlavně s tím, co se na nás valí
2. Výměnu bezpáteřného eurohujera pragmatika za bezpáteřného eurohujera fanatika rozhodně nelze z hlediska voliče mého typu považovat za změnu k lepšímu

Rozdíl mezi fanatickým a pragmatickým eurohujerem vysvětlím na příkladu. Zatímco fanatik po úvodním iniciačním vstupu do bruselského zadku putuje stále hlouběji, pragmatik nemá problém občas vylézt. V konkrétní politické praxi to znamená, že zatímco pragmatik Babiš je zjevně ochoten se Zeleným údělem v nějaké míře alespoň polemizovat, fanatik pan profesor Fiala ho vnímá jako boží zákon.

Tudíž pokud jde o mne, to ať tam radši zůstane Babiš. Protože mám navíc dojem, že se tak trochu *orbánizuje*. Že se z pragmatického eurohujera stává eurohujerem euroskeptickým. Což dokáže zřejmě jen on. Tlak z Bruselu na Agrofert i jeho osobu už asi přesáhl nějakou hraniční mez, takže to teď vypadá, že vedle modrožluté vlajky najednou vyvěsil i červenomodrobílou. Rozhodně ho budu se zájmem pozorovat.

Čímž se dostáváme k tomu, co teda považuju za žhavá volební témata já. Divnej pavouk, kterýmu je premiérův střet zájmů fuk. Už proto, že kdo z jeho kritiků je v tomto směru bez viny, ať hodí kamenem.

Zaprvé bych strašně rád věděl, jak hodlají politici čelit faktu, že obyčejným lidem se díky Evropské unii bude dařit už jen hůře. A zadruhé, kdy konečně skončí kovidová hysterie?

To, že evropská ekonomika, následně životní úroveň i celá evropská kultura nastoupily díky Bruselu a jeho klimatickému fanatismu cestu do kopru, už není žádným tajemstvím. Už o tom píší dokonce i mainstreamová média, takže je to tutovka. Všechno zdražuje a ještě šíleně zdraží, nebude dost energie, auto, lítání a maso budou zase pro většinu nedostupné, soukromý majetek a individualismus budou zase *ee* a nahradí je kolektivismus, sdílení a stavby mládeže. Svobodu nahradí bezpečí a závislost na státu bude absolutní.

Po kolikátý už. Mám pocit, že snad sním.

Tak tohle je *budoucnost*, kterou se nám chystá „*vrátit*“ třeba SPOLU. Po mém soudu jde o dost horké volební téma.

Co říct ke kovidu. Jsem z něj v depresi. Pochopitelně ne z viru ani z „*čísel.*“ Ty už tu budou furt. Z toho, že podle chování vlády se utvrzuji v přesvědčení, že například respirátory už nesundáme nejspíš nikdy. Nebo tak asi na tři měsíce v roce. Pokud se mýlím, pak nedělá vláda vůbec nic proto, abych prohlédl. Také volební téma par excellence.

Tohle jsou tedy věci, které, na rozdíl od profesora Fialy a spol. pálí mne a lze z nich lehce odvodit, koho budu asi volit. Pokud budu volit. Proč se jim zrovna „*demokratické*“ strany vyhýbají jak čert kříži, netuším.

Možná proto, že je vedou fanatičtí eurohujeři takřka bolševického typu? A fanatický bolševik nikdy nezpochybňuje přijatou stranickou linii, byť byla sebeblbější, to už víme.

À propos, Babišova kampaň je sice v tomto směru teoreticky o dost realističtější, ale nějaké mouchy

taky má. V novém volebním období nás pan premiér totiž prý bude *až do roztrhání těla* bránit před tím, co během toho minulého v Bruselu odhlasoval. To už není ani populismus, ale dadaismus.